

Μαρτύριον τῆς ἁγίας πανενδόξου μάρτυρος 132^r
 Μαρίνης ¹

Τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν καὶ τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ ἀναλήψεως
 τῆς πρὸς τὸν πατέρα γενομένης ἐν τοῖς οὐρανοῖς οἱ μα- 5
 κάριοι ἀπόστολοι τελέσαντες | τὸν δρόμον καὶ τὴν πίστιν 132^v
 τηρήσαντες διὰ τῆς καλῆς ὁμολογίας ἔλαβον τοὺς στεφά-
 νους τῆς νίκης καὶ τὰ βραβεῖα, διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ τι-
 μίου σταυροῦ νικήσαντες τὴν ἀνομίαν. μετὰ δὲ ταῦτα
 πάντῃ ἀνηρπάζοντο οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὴν εἰδωλολατρείαν 5
 καὶ ἐβασανίζοντο οἱ ἅγιοι τοῦ θεοῦ. Ἐγὼ οὖν Θεότιμος
 παρὰ τοῦ κυρίου κληθεὶς, ἀδελφοί, καὶ ἀνενεχθεὶς ἐκ τοῦ
 βυθοῦ τῆς ἀγνοίας εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ὥστε
 ἔλθειν καὶ βαπτισθῆναι ἐν τῇ συνέσει καὶ σοφίᾳ τοῦ με-
 γάλου θεοῦ, ἐθέμην πᾶσιν γνωρίσαι τὴν ἔνδοξον ἄθλησιν 10
 τῆς ἁγίας παρθένου Μαρίνης, ὅπως δυνάμεις τε δι' αὐ-
 τῆς ἐποίησεν ὁ κύριος, καὶ πῶς τοὺς δαίμονας ἐταπείνωσε
 διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ τιμίου σταυροῦ. ἐν πόλει Ἄντιο-
 χέων τῆς πρώτης Πισιδίας τοίνυν συνδεδεμένος στοργῇ

¹ Ed. H. USENER, *Acta S. Marinae et S. Christophori*, in *Festschrift zur funften saecularfeier der Carl Ruprechts – Universitat zu Heidelberg uberreicht von Rector und Senat der Rheinischen Friedrich Wilhelms Universitat*, Bonn 1886, pp. 15 – 46

15 πρὸς τὴν ἄθλησιν τῆς ἁγίας ἐγὼ ὁ εἰρημένος Θεότιμος
 ὀλίγα νομίσματα δεδωκῶς ἐκ τῆς πενίας μου εἵληφα τὰ
 ὑπομνήματα παρὰ τῶν ταχυγράφων τῶν ὄντων ἐν τοῖς
 καιροῖς ἐκείνοις καὶ τῶν τὰ γράμματα διὰ χειρὸς πεπι-
 20 στειυμένων· νυνὶ δὲ μετὰ πάσης ἐννοίας ἀπαγγελῶ ὑμῖν
 τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ πάντα καθὼς ἔστιν.

Αὕτη ἡ ἁγία Μαρίνα γέγονέ τινος ὀνόματι Αἰδεσίου
 ἱερέως τῶν δαιμόνων ὑπάρχοντος μία καὶ μονογενῆς θυ-
 γάτηρ· ἦν γεννηθεῖσαν εὐθὺς παρέδωκεν αὐτὴν εἰς ἀνα-
 25 τροφήν ἀπὸ σημείων δεκαπέντε τῆς πόλεως Ἀντιοχείας.
 ἥτις αὐξήσασα ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς τροφοῦ κατέμενε. μετὰ
 δὲ τὸ τελευτῆσαι τὴν μητέρα τῆς ἁγίας Μαρίνης ἔτι
 πλείονα τιμὴν εἶχεν παρὰ τῆς ἀναθρεψάσης αὐτήν, ὅτι
 περ Χριστιανὴ ἦν· ὁ μέντοι πατὴρ αὐτῆς ἐβδελύττετο αὐ-
 30 τήν. ὀνομαστὴ δὲ ἦν τάχα ἐνώπιον τοῦ ἐπουρανίου πα-
 τρὸς καὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μετὰ τὸ γε-
 νέσθαι οὖν αὐτὴν ἑτῶν δεκαπέντε καὶ προκόπτειν παρὰ
 τῇ τροφῷ ἀκούουσα τὴν ἄθλησιν τῶν ἁγίων μαρτύρων,
 ὅτι περ πολλὰ αἵματα ἐξεχύνετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
 35 διὰ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἤυχετο λέγουσα·

Δέσποτα φιλόανθρωπε, σὺ γινώσκεις τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων· δέομαί σου, ἐνίσχυσόν με κατὰ τοῦ ἐναντίου, ὅπως νικήσασα αὐτὸν πατήσω καὶ δόξαν ἀναπέμπω σοι | εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. αὕτη οὖν ὑπὸ τοῦ ἁγίου 133r πνεύματος πεφωτισμένη ὑπῆρχεν, καὶ πᾶσα ἡ διάνοια αὐτῆς πρὸς κύριον ἦν.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις περιῆγεν Ὀλύβριος ὁ ἔπαρχος, καὶ ἦν ἐρχόμενος ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἐπὶ τὴν Ἀν- 5 τιοχέων πόλιν θλίβειν τοὺς τῷ θεῷ ἀνατεθειμένους, ὅσους εὔρισκε Χριστιανούς. ἡ δὲ ἁγία παρθένος Μαρίνα ἀπήρχετο μετὰ τοῦ ποιμνίου τοῦ γονικοῦ ἅμα ἄλλοις κορασίοις, καὶ ἐξωμοιοῦτο τῇ μητρὶ τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ. περιῆγεν δὲ ὁ ἀνομώτατος καὶ εἰδωλολάτρης ἔπαρχος 10 Ὀλύβριος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καθεζόμενος ἐπὶ ραϊδίου, καὶ ἰδὼν τὴν μακαρίαν κόρην εὐμορφοτάτην οὖσαν τῷ προσώπῳ προσέταξεν κρατηθῆναι, λέγων ὅτι Ἐὰν ἐλευθέρα ἐστίν, κρατήσω αὐτὴν ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα· εἰ δὲ δούλη ἐστὶ τινός, δίδωμι αὐτῆς τὸ τίμημα καὶ κτῶμαι 15 αὐτὴν παλλακίδα· πάνυ γὰρ ὠραία ἐστὶ τῷ κάλλει. καὶ ὡς ἤρξαντο κατέχειν αὐτὴν οἱ πεμφθέντες, ἡ τοῦ Χριστοῦ νύμφη ἤρξατο προσεύχεσθαι καὶ λέγειν· Μὴ ἐγκαταλίπης με, κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ μὴ ἐάσης τὴν ψυχὴν μου φθαρῆναι· καὶ μὴ καταπατησάτωσαν τὴν ψυχὴν μου, Χρι- 20

στέ· καὶ μὴ ρυπωθείησαν αἱ ἀκοαί μου, μηδὲ ἀλλαγείη ἡ
 σύνεσίς μου εἰς πηλὸν ἰλύος· καὶ μὴ σαλευθῆ ἡ σπουδή
 μου παρὰ τοῦ δεινοῦ πολεμιστοῦ καὶ μισοκάλου δαίμονος·
 ἀλλ' ἀπόστειλόν μοι ἐξ ὕψους ἀγίου σοῦ τὴν σοφίαν ἐν
 25 ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἵνα στηριχθῶ τῇ δυνάμει σου
 καὶ ἀφόβως στῶ καὶ δῶ λόγον κατὰ τὴν ἐρώτησιν τοῦ
 τυράννου· ἤδη γὰρ ὄρω ἑμαυτὴν ὡς πρόβατον ἐν μέσῳ
 λύκων, καὶ εἰμι ἀνὰ μέσον τῶν θρησκευόντων ὡς στρου-
 θίον μονάζον καὶ ὡς περ ἰχθύς ἐν μέσῳ δικτύων τῶν
 30 ἀλιευόντων. ἔλθε οὖν Χριστὲ καὶ λύτρωσαί με.

καὶ ἀνήγγειλαν ταῦτα οἱ στρατιῶται τῷ ἐπάρχῳ λέ-
 γοντες· Ἡμεῖς οὐ δυνάμεθα φυλάττειν ταύτην τὴν κόρην,
 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς ἡμετέρας θρησκείας· αὕτη γὰρ ἰσχυ-
 ρὸν θεὸν κηρύττει. ὁ δὲ ἑπαρχὸς ταῦτα ἀκούσας ἔτα-
 35 ράχθη, καὶ ἐκέλευσεν στήναι τὸ ραΐδιον αὐτοῦ καὶ προσ-
 αχθῆναι αὐτῷ τὴν ἀγίαν Μαρίναν. καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰπέ
 μοι νῦν· σὺ ποίου γένους ὄρμασαι; ἡ δὲ ἀπεκρίθη·
 133^v Πρῶτον μὲν | Χριστιανὴ εἰμι, ἔπειτα ἐλευθέρα. ὁ δὲ
 ἑπαρχὸς εἶπεν· Καὶ τί σοι ὄνομά ἐστιν; ἡ δὲ ἀπεκρίθη
 καὶ εἶπεν· Μαρίνα ἐστὶ τὸ ὄνομά μου. ὁ δὲ ἑπαρχὸς
 εἶπεν· Ποῖον θεὸν σέβῃ; Μαρίνα λέγει· Ἐγὼ ἐπικα-

λούμαι τὸν κτίστην τῶν ἀπάντων θεόν, καὶ πιστεύω εἰς 5
 τὸ ἅγιον πνεῦμα, εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν δύναμιν τὴν ἀλη-
 θῆ καὶ ἄρρηκτον. ὁ ἑπαρχος εἶπεν· Οὐκοῦν καὶ αὐτὴ
 ἐπικαλῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ Γαλιλαίου; Μαρίνα εἶπεν·
 Ναί, ἐπικαλοῦμαι, ἐάν περ ἀξία τυγχάνω, τὸ ὄνομα τοῦ κυ-
 ρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως λυτρώσῃται τὴν δούλην αὐ- 10
 τοῦ. Ὁ δὲ ἑπαρχος προσέταξεν τηρεῖσθαι αὐτήν, ἄχρις ἂν
 παραγένῃται ἐν τῇ πόλει καὶ ἀγάγῃ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις.
 καὶ εἰσελθὼν ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐποίησεν τὰ ἀκάθαρτα ἔργα
 καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἐπαίνους ἀνήγαγε κατὰ δύναμιν. καὶ
 τῇ ἐξῆς παρόντος παντὸς τοῦ λαοῦ καθεσθεῖς ἐπὶ τοῦ 15
 βήματος ἐκέλευσεν εἰσαχθῆναι τὴν ἁγίαν κόρην. εἰσελθού-
 σης δὲ αὐτῆς θεασάμενος αὐτῆς τὸ κάλλος ὠλιγοψύχησεν
 αὐτοῦ ἡ καρδία, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γινωσκέτωσαν οἱ θεοί,
 ὅτι ἐλθὼ τὸ νέον τῆς ἡλικίας σου· ὅθεν πείσθητί μοι καὶ
 θύσον τοῖς θεοῖς, καὶ πολλὰ χρήματα παρέξομαί σοι καὶ 20
 καλῶς σοι ἔσται ὑπὲρ πάσας τὰς ἡλικιώτιδάς σου. καὶ
 εἶπεν Μαρίνα· Γινωσκέτω ὁ πάντων θεὸς ὁ ποιήσας πᾶν
 πνεῦμα, ὅτι οὐ δύνασαι με πείσαι, καὶ οὐκ ἂν παρασα-
 λεύσαις μου τὴν ἀγνείαν οὐδὲ εἰς τὸ κατὰ διάνοιαν συν-

25 θέσθαι σοι· ἤδη γὰρ ἐγὼ ἀληθῶς θύω τῷ μεγάλῳ καὶ
 ἀγίῳ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, τὴν λογικὴν λατρείαν, ἐν εἰ-
 ρήνῃ αὐτὸν δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Ὀλύ-
 βριος ἑπαρχος εἶπεν· Εἰς πολλὴν θλίψιν περιπεσεῖν ἔχεις
 καὶ εἰς φοβερὰ κολαστήρια, καὶ τὰ μέλη σου ἐκεῖνα τὰ
 30 τρυφερὰ κατακοπήσονται ὑπὸ σιδήρου καὶ τὸ πῦρ τοῦ
 θυμοῦ μου μαρανεῖ σε· ἐὰν δὲ πεισθῆς μοι καὶ θύσης τοῖς
 θεοῖς, τὸ σῶμά σου ἐκεῖνο τὸ τρυφερὸν ἔσται μοι ποθει-
 νόν, καὶ παρόντων πάντων ὁμολογήσω σε ὅτι ἔση ἀνά-
 παυσις τῆς ἐμῆς ψυχῆς, καὶ λαμβάνω σε ἐμαυτῷ εἰς γυ-
 35 ναῖκα διὰ τὸ κάλλος σου, καὶ ἐλευθερωθήσῃ ἐκ τῆς ὀργῆς
 τοῦ θυμοῦ μου. Μαρίνα λέγει· Μὴ νομίσης με ἀδικεῖν
 134^r δύνασθαι· | οὐ γὰρ τὰς βασάνους σου φοβηθήσομαι, διότι
 ἡ ψυχὴ μου ἐστήρικται ἐν κυρίῳ. ἡ γὰρ σωματικὴ μου εἰ-
 κὼν ἀπὸ τοῦ χορῶς τῶν ὑδάτων ἐστίν, τὸ δὲ πνεῦμά μου ἐκ
 τοῦ θεοῦ ἐστίν. διὸ παραδίδωμι τὸ σῶμά μου εἰς τὰς βα-
 5 σάνους σου, ὅτι περ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ λόγος αὐτοῦ
 ἐκ τῶν παντοδυνάμων κόλπων τοῦ πατρὸς ἀποσταλεῖς οὐκ
 ἐφείσατο τοῦ ἰδίου σώματος οὐπερ ἀνέλαβεν ἐκ τῆς ἀγίας
 παρθένου Μαρίας, ἀλλὰ παρέδωκεν αὐτό, σῶσαι θέλων
 τοὺς σύμπαντας. εἰ οὖν ὁ θεὸς τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφεί-
 10 σατο ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, διὰ τί

ἐγὼ οὐ παραδίδωμι τὸ σῶμά μου τὸ γήινον εἰς κόλασιν,
ἵνα σωθῆ ἡ ψυχὴ μου;

τότε προσέταξεν Ὀλύβριος ἀποδυθῆναι αὐτὴν καὶ
τεθῆναι ἐπὶ σκαμνίῳ καὶ ῥάβδοις αὐτὴν τύπτεσθαι. τεί-
ναντες οὖν αὐτὴν οἱ σαρκοβόροι ἐπὶ τοῦ σκάμνου ἐβασά- 15
νιζον. ἡ δὲ ἅγια ὅλως οὐκ ἠσθάνετο τῶν βασάνων, ἀλλ'
εἰς τὸν οὐρανὸν ἀτενίσασα ἔλεγεν· Ἐπὶ σοί, κύριε, ἤλ-
πισα· μὴ καταισχυνθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα· μηδὲ καταγελα-
σάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένον-
τές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν· ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ 20
ἐλέησόν με, καὶ λύτρωσαί με ἀπὸ συνεδρίου ματαιότητος
τῶν ἀσεβῶν, μὴ ποτε αἰφνιδίως τρωθῆ ἡ ψυχὴ μου· μὴ
ἐγκαταλίπης με, κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἵνα μὴ ἡ σύνεσις
μου ἀλλαγῆ· βοήθησόν μοι, κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ λύ-
τρωσαί με, ὅτι διὰ σὲ ταῦτα πάσχω. καὶ ταῦτα εἰπού- 25
σης αὐτῆς ἤρξαντο οἱ δῆμιοι τύπτειν αὐτὴν ἐπὶ πλείον, ὁ
δὲ κῆρυξ ἔλεγεν αὐτῇ· Θῦσον λοιπὸν τοῖς θεοῖς. ἐπ'
ἀληθείας δὲ ἦν ἡ ἅγια τρυφερὰ σφόδρα, καὶ πάνυ κατε-
κόπτετο τὸ σῶμα αὐτῆς ὑπὸ τῶν ῥάβδων καὶ πολὺ αἷμα
ἔρρει ἀπ' αὐτῆς, ὥστε τοὺς ἐκεῖ παρεστῶτας δακρῦειν πι- 30
κρῶς· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἔλεγον αὐτῇ· ὦ κόρη, ποταπὸν
κάλλος ἀπόλλεις διὰ τὴν ἀπειθειάν σου; διότι ὁ δικαστὴς
θυμώδης ἐστὶν καὶ ἀπολέσαι σε ἔχει καὶ ἄραι τὸ μνημό-
συνόν σου ἀπὸ τῆς γῆς. πάνυ οὖν πονεῖ ἡμῖν διὰ σέ, ὅτι

35 ὀρῶμέν σε ἄκακον οὖσαν. ἡ δὲ ἅγια Μαρίνα εἶπεν
 αὐτοῖς· ὦ πάσης κακίας ἐταῖροι, ὦ ἀναίσχυντοι, ὦ πάν-
 134^v των | τῶν κακῶν ἐνθυμηταί, διὰ τί οὕτως ὑπολαμβάνετε;
 τὸ ἀπαλὸν τοῦ σώματός μου ἐὰν περιφθαρῇ, πιστεύω εἰς
 τὸν τῶν ἀπάντων κτίστην θεόν, ὅτι πολλαὶ ψυχαὶ σωθή-
 σονται δι' ἐμοῦ καὶ ἀπενεχθήσονται πρὸς τὸν θεόν μου·
 5 τούτοις δὲ οὐ πεισθήσομαι οὐδὲ θύω. τότε ἀποστρα-
 φεῖσα τῷ ἐπάρχῳ λέγει· Ποίει ὃ θέλεις καὶ εἴ τι δᾶν τοῖς
 ὀφθαλμοῖς σου ἀρεστὸν ἦ καὶ τῷ πατρί σου τῷ Σατανᾷ.
 ἐγὼ γὰρ ἔχω τὸν ἐνδυναμοῦντά με Ἰησοῦν Χριστόν. τότε
 ὁ ἑπαρχος πλησθεὶς θυμοῦ ἐκέλευσε λάμναις σιδηραῖς καθ-
 10 ηλωθῆναι αὐτὴν καὶ ξέεσθαι κρεάγραις σιδηραῖς. καὶ ὡς
 ἐκύκλωσαν αὐτὴν οἱ σαρκοβόροι μετὰ τῶν κρεαγρῶν, ἡ
 ἅγια Μαρίνα ἀναβλέψασα εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν· Ἐκύκλω-
 σάν με οἱ ἐχθροί μου καὶ οἱ βουλόμενοί μοι κακὰ ἀσεβεῖς
 ἐγκάθετοί μου εἰσίν. αὐτὸς δὲ κύριε ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ
 15 καὶ ἐλέησόν με· καὶ δός μοι δύναμιν καὶ ἔμπλησόν με τῆς
 σοφίας σου, καὶ ἔξομολογήσεταιί σοι ἡ γῆρυς Μαρίνης τῆς
 σῆς δούλης. καὶ δός μοι τὴν δύναμιν τοῦ ζῶποιοῦ σου
 πνεύματος, ὅπως δυνηθῶ ἀντιστῆναι τῷ ἐχθρῷ μου τῷ

διαβόλω τῷ σχολάζοντι κατ' ἐμοῦ, καὶ νικήσασα αὐτὸν
 ἔλθω ἐνώπιον σου καὶ στῶ μετὰ τῶν ἐκ δεξιῶν σου· καὶ ²⁰
 παρρησίαν λήψομαι μετὰ τῶν τὴν παρθενίαν ἀμίαντον
 τηρησάντων, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
 νων, ἀμήν. οἱ δὲ σαρκοβόροι [δήμιοι] ἔξεον τὰς πλευ-
 ρὰς αὐτῆς. ὁ δὲ ὑμότατος καὶ ἀναιδῆς ἑπαρχος μετὰ τῆς
 χλαμύδος ἔκρυβεν τὴν ὄψιν καὶ τὸν νῶτον ἀπέστρεφεν ²⁵
 πρὸς αὐτήν· καὶ πάντες οἱ ἐκεῖσε ἐστῶτες ἐθαύμαζον
 ὁρῶντες τὸ σῶμα αὐτῆς διαφθειρόμενον. Ὡς δὲ ὑπεχώ-
 ρησάν οἱ ὑπηρέται βασανίσαντες αὐτήν, εἶπεν αὐτῇ ὁ
 ἑπαρχος· Ἔως πότε Μαρίνα οὐκ ἔλεεῖς σεαυτήν; ἴδε λοι-
 πὸν καὶ τὸ σῶμά σου διεφθάρη. εἶξον καὶ θῦσον. ἐπεὶ ³⁰
 βασανισθήσῃ ἕως θανάτου, ἐὰν μὴ μου ἀνάσχη. Μα-
 ρίνα εἶπεν πρὸς ταῦτα· ὦ χοῖρε καὶ κύον ἀναιδῆς, γνῶθι
 ὅτι οὐ μὴ ἐλεήσω τὸ σῶμά μου, ἀλλὰ παραδώσω αὐτὸ
 τοῖς βασανιστηρίοις, ἵνα τὴν ψυχὴν μου ἐστεφανωμένην
 ἀνελέγκω εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ³⁵

Καὶ ταῦτα εἰπούσης αὐτῆς ἦν ἑβδόμη ὥρα τῆς ἡμέ-

135^r ρας. καὶ προσέταξεν ὁ ἑπαρχος | ἀπαχθῆναι αὐτὴν ἐν τῇ
 φυλακῇ. καὶ ἦν κατὰ μόνας εὐχομένη καὶ λέγουσα· Ὁ
 θεὸς ὁ τάξας δίκην ἀνεκκλάλητον, καὶ ἀπὸ προσώπου σου
 τρέμουσι πάντες οἱ αἰῶνες, τρέμουσι δὲ καὶ πᾶσαι αἱ ἔξ-
 5 ουσίαι, σὺ εἶ ὁ τῶν νηστευόντων καὶ προσευχομένων καὶ
 ἑαυτοὺς ταπεινούντων διὰ σὲ πάντων τούτων πατὴρ· ἐπί-
 βλεψον ἐπὶ τὴν δούλην σου, ὅτι μόνη εἰμί, καὶ κέλευσόν μοι,
 ὅπως ἴδω τὸν ἐχθρόν μου τὸν πολεμοῦντά με. καὶ αὐτός,
 κύριε, καταδίκασον αὐτὸν ἐν τοῖς κατωτάτοις. τῆς γῆς,
 10 διότι οὐδὲν ἠδίκησα αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ὑπάρχεις κριτῆς
 ζώντων καὶ νεκρῶν· καὶ οὕτως κρίνον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ
 καὶ τοῦ διαβόλου. ἴδε, κύριε, ὅτι ἐν πολλῇ θλίψει καὶ
 ἀδημονίᾳ ὑπάρχω καὶ τῇ ἀνάγκῃ στένω· καὶ αὐτός, κύριε,
 μή με ἐγκαταλίπῃς καὶ μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ, διότι τὸ
 15 σῶμά μου καὶ τὴν ψυχὴν διὰ τὸ ὄνομά σου παρέδωκα. καὶ
 νῦν κύριε, μὴ συγχωρήσῃς με ἀπολέσθαι, καὶ μὴ μianθῇ
 τὸ σῶμά μου καὶ τὸ πνεῦμά μου, ὅτι σὺ εἶ, κύριε, ὁ θεὸς
 ὁ φυλάττων με, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

[Θεότιμος δὲ ἦν ὁ τρέφων αὐτὴν διὰ τῆς θυρίδος
 20 ἄρτον καὶ ὕδωρ μόνον.]

Μετὰ δὲ τὴν τελείωσιν τῆς εὐχῆς ἐγένετο ἐν τῷ τό-

πω ἐκείνω σεισμὸς μέγας, καὶ ἐσαλεύθη τὸ δεσμωτήριον.
 καὶ ἐξαίφνης ἐξήλθεν ἐκ τῆς γωνίας δράκων μέγας καὶ
 φοβερός σφόδρα, ποικίλος τῇ χροῖ· ἡ δὲ θριξ αὐτοῦ καὶ
 τὸ γένειον ὡς περ χρυσὸς ὑπῆρχεν· οἱ δὲ ὀδόντες αὐτοῦ ²⁵
 ἐξήστραπτον, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὅμοιοι μαργαρίτη
 ὑπῆρχον· ἐκ δὲ τῶν μυκτήρων αὐτοῦ ἐξεπορεύοντο φλόξ
 πυρὸς καὶ καπνὸς πολὺς· ἡ δὲ γλῶσσα αὐτοῦ ἦν ὡς
 αἷμα· περὶ δὲ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὄφεις εἰλιγμένοι· οἱ
 δὲ κανθοὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἦσαν ὡς ἄργυρος. καὶ ³⁰
 οὗτος ἔστη ἐν μέσῳ τῆς φυλακῆς κράζων καὶ συρίζων·
 ἔτρεχεν δὲ κύκλῳ Μαρίνης μετὰ γυμνῆς ῥομφαίας, καὶ ὁ
 συριγμὸς αὐτοῦ ἐποίησεν δυσωδίαν δεινὴν ἐν τῇ φυλακῇ·
 ἡ δὲ ἁγία παρθένος ἐγένετο ἐν μεγάλῳ φόβῳ, καὶ συνε-
 τρίβοντο αὐτῆς τὰ ὀστέα καὶ ἐνήλλασσεν αὐτῆς ἡ ὄψις. ³⁵
 ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου ἐληθάργησε τὴν εὐχὴν· κατὰ δὲ τὴν
 αἴτησιν αὐτῆς ὁ κύριος ἐποίησεν καὶ ἔδειξεν αὐτῇ τὸν
 ἐχθρὸν καὶ ἀντίπαλον πάντων τῶν ἀνθρώπων. καὶ κλίναςα
 γόνυ ἤρξατο εὐχεσθαι καὶ λέγειν· Θεὲ ἀόρατε, οὗ ἀπὸ
 προσώπου θάλασσα | καὶ βυθὸς ξηραίνεται, αὐτὸς εἶ ὁ ^{135^v}
 θέμενος ὄρια τῷ "Αιδῇ· ὁ λύσας τὸν δεσμὸν τῆς γῆς,

ὅπως μὴ σαλευθῆ· ὁ ταπεινώσας τὴν δύναμιν τοῦ μισο-
 κάλου δράκοντος· ὁ δήσας τὸν Ἄϊδην καὶ ἐλευθερώσας
 5 τοὺς ἐν αὐτῷ κεκλεισμένους· καὶ νῦν ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ
 καὶ ἐλέησόν με, καὶ μὴ συγχωρήσης ἀδικηθῆναί με ὑπὸ
 πονηροῦ δαίμονος· ἀλλὰ τὸ σὸν θέλημα γενέσθω, κύριε,
 ὅπως νικήσω τὴν τούτου φλόγα, ὃν οὐκ ἠπιστάμην ὁποῖος
 ἦν. καὶ τούτων λεγομένων ἐσύρισεν κατ' αὐτῆς ὁ δράκων
 10 παροξυνθεὶς σφόδρα. ἡ δὲ ἅγια δούλη τοῦ θεοῦ τὸν σταυ-
 ρὸν ἐποίησεν ἐν τῷ μετώπῳ καὶ ἐν παντὶ τῷ σώματι αὐτῆς,
 καὶ μετὰ δακρύων ἤυχετο λέγουσα· Φυγάδευσον ἀπ' ἐμοῦ,
 κύριε, τοῦτον τὸν πονηρὸν λύκον καὶ λυσσωῶντα κύνα καὶ
 τὴν τούτου δυσωδίαν. καὶ ἐλθέτω ἐπ' ἐμέ τοῦ ἁγίου σου
 15 πνεύματος ἢ ἡδύτης καὶ ἡ χρηστότης. καὶ ταῦτα εἶ-
 πούσης αὐτῆς ἐχαλέπαινε ἐπ' αὐτὴν ὁ δράκων, καὶ κρα-
 τήσας αὐτὴν ἔθηκεν τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ τε-
 136^v τραγώνου· | ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ ἦν κρεμαμένη ἐπὶ τὰ κάτω·
 καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ἦσαν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔδραμον ἐκ τοῦ
 τραχήλου αὐτοῦ ἐκ τῶν ὄφρων ἐκείνων οἱ ἦσαν ἐπ' αὐτῷ,
 καὶ ἔχαναν τὸ στόμα τοῦ δράκοντος. ὁ δὲ ἔσυρεν πρὸς
 5 ἑαυτὸν τὴν ἅγιαν κόρην καὶ ἔθηκεν τὸ στόμα ἐπὶ τὸν

τράχηλον αὐτῆς καὶ τὴν γλῶσσαν ἔπεμψεν ὑποκάτω τῶν
 πτερνῶν αὐτῆς, καὶ οὕτως ὡσεὶ ἔλαφος ἀνιμήσατο αὐτὴν
 καὶ κατέπιεν εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ. αἱ δὲ χεῖρες αὐτῆς
 ποιήσασαι τὸ σημεῖον τοῦ ἁγίου Χριστοῦ, προπορευσά-
 μενος ἔμπροσθεν τῆς κόρης οὕτως διέρρηξεν τὰ ἐνδόσθια ¹⁰
 αὐτοῦ. καὶ οὕτως καταπεσὼν ἀπὸ τοῦ τετραγώνου ἐποί-
 ησε ψόφον μέγαν καὶ διεσχίσθη κατὰ μέσον καὶ ἀπέθανεν.
 ἡ δὲ ἅγια κόρη ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ μηδὲν ἀδι-
 κηθεῖσα. καὶ ἀποστραφεῖσα λέγει πρὸς αὐτόν· Ὁντως
 ὁ ἐζήτησας εὔρες. 15

ὁ δὲ δράκων ἀπέμεινεν εἰς τὸ ἔδαφος ἐρριμμένος.
 καὶ αἴφνης πάλιν ἀπὸ τῆς ἄλλης γωνίας τῆς φυλακῆς
 δαίμων μέγας πεπτωκῶς ἐπὶ τὰ γόνατα τῆς ἁγίας Μαρί-
 νης. ἡ δὲ ἰδοῦσα αὐτὸν ἤρξατο εὐχεσθαι καὶ λέγειν· Αἰ-
 νέσω τὸ ὄνομά σου καὶ δοξάσω σε, κύριε Ἰησοῦ Χριστέ· ²⁰
 ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι καὶ ὑψώσω σε, πάτερ
 πάντων, κτίστα δυνατὲ Χριστέ· ἡ μεγαλειότης τῶν ἐξου-
 σιῶν καὶ ἀρχόντων καὶ ἀναριθμήτων δυνάμεων, βασιλεῦ,
 νῦν ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου

25 καὶ ἐπὶ τοῖς χαρίσμασι καὶ τῇ πίστει, ἣ μοι ἐδωρήσω, κύ-
 ριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ
 ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ ἣ ἔδωκας τῇ δούλῃ σου Μαρίνῃ κατὰ τοῦ
 ἐχθροῦ, ρίψας αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τετραγώνου κάτω καὶ τὴν
 πίστιν μου αὐξήσας καὶ εἰς χαρὰν ὕψους ἐπάρας, τοῦ κα-
 30 κούργου εἰς γῆν ριφέντος καὶ τοῦ ἐχθροῦ τῶν ἀνθρώπων
 ἐξολοθρευθέντος καὶ τῆς δυσωδίας αὐτοῦ ἀπελασθείσης
 135^v καὶ νῦν, κύριε, | τοῦ ἀέρος φωτισθέντος καὶ τοῦ διαβόλου
 καταπατηθέντος καὶ τοῦ ἀκαθάρτου αἰσχυνθέντος. καὶ
 ἀτενίσασα εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν· Νῦν, κύριε, ὁ σεσηπῶς
 ἐξωλοθρεύθη καὶ ἡ μανία αὐτοῦ ἀπώλετο· καὶ νῦν ὁ σταυ-
 5 ρός μου ὑψωθήσεται, καὶ ἡ περιστερὰ χαίρουσα στήσεται
 τῆς δούλης σου Μαρίνης. καὶ χαρήσομαι καὶ ἀγαλλιᾶσο-
 μαι ἐπὶ τῇ σῇ γλυκύτητι, ὅτι ἄρρηκτος εἶ, καὶ ἡ ἐλπίς
 τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου καὶ ἡ δύναμις ἔσται μετ' ἐμοῦ,
 καὶ δι' αὐτοῦ τὴν αἰώνιον ζωὴν καρπώσομαι. καὶ τῇ δυ-
 10 νάμει σου τὸν κακοποιὸν κατεπάτησα· καὶ νῦν ἐπικαλοῦ-
 μαί σε, Χριστέ, καὶ δοξάζω σε, ἅγιε ἀθάνατε σοφὲ καὶ
 πρᾶε· αὐτὸς ὑπάρχεις τῶν ἁγίων ἢ πίστις ἢ ἄνωθεν, ὁ
 λίθος ὁ ἀκρογωνιαίος καὶ τὸ καταφύγιον καὶ στερέωμα
 τῶν σῶν δούλων· σύ μου ἡ ράβδος καὶ κλίμαξ ἡ ἀνά-

γουςά με πρὸς τὸν πατέρα, ἐλεῆμον κύριε καὶ φιλόανθρω- 15
 πε, ὁ ἐνδοξαζόμενος κύριε Ἰησοῦ Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας,
 ἀμήν. καὶ ταῦτα εἰπούσης ἀνέστη ὁ δαίμων κεκραγῶς
 καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς χειρὸς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Σιώ-
 πησον μικρόν, Μαρίνα· ἀρκετόν σοι γάρ ἐστι· καὶ γὰρ
 μεγάλα πράγματα ἐνεδείξω. ἐγὼ γὰρ τὸν συγγενέα μου 20
 Ῥούφον ἀπέστειλα ἐν σχήματι δράκοντος, ὅπως σε ἀπο-
 κτείνῃ· σὺ δὲ διὰ τῶν εὐχῶν σου αὐτὸν ἀπέκτεινας | καὶ 136^r
 βούλει καμὲ ἀνελεῖν. ἀλλὰ νῦν φεῖσαι μου, Μαρίνα, καὶ
 μὴ κακόν τι ποιήσης μοι. ἡ δὲ ἅγια Μαρίνα σφραγί-
 σασα ἑαυτὴν ὅλην τῷ σημείῳ τοῦ σταυροῦ ἐδράξατο τοῦ
 δαίμονος ἀπὸ τῶν τριχῶν καὶ τοῦ πωγωνίου. ὁ δὲ ἔσυ- 5
 ρεν τείνων πρὸς ἑαυτόν, καὶ ἐφιλονεῖκουν ἀμφοτέροι. ὁ
 δαίμων λέγει· Οὐαί μοι, ὅτι τὸ γένειόν μου πάνυ ἀλγεῖ.
 καὶ τούτων λεγομένων ἡ Μαρίνα ἔσφιγξεν πρὸς ἑαυτὴν
 τὸ γένειογ αὐτοῦ, καὶ ἐξετίλη τὸ ἥμισυ εἰς τὰς χεῖρας
 αὐτῆς. καὶ ὠλόλυξε πάλιν λέγων· Οὐαί μοι, οὐαί. ἡ 10
 δὲ Μαρίνα πάλιν ἔκρουσεν μετὰ τοῦ σαπέντος πώγωνος
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοῦ τὸν δεξιὸν
 ὀφθαλμόν. ὁ δὲ πάλιν ἔκραξε λέγων· Οὐαί οὐαί. ἡ δὲ

ἀγία Μαρίνα στραφεῖσα εἶδεν σφύραν χαλκῆν, καὶ ἐκτεί-
15 νασα τὴν χεῖρα αὐτῆς καὶ λαβοῦσα ἔκρουσεν εἰς τὸ μέ-
τωπον αὐτοῦ. καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔθηκε τὸν
πόδα αὐτῆς τὸν δεξιὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔτυ-
πτεν τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν νῶτον αὐτοῦ μετὰ τῆς σφύρας
τῆς χαλκῆς, καὶ ἔλεγεν αὐτῷ· Ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ δράκων,
20 ἐπειδὴ τὸν θεὸν ἔχω. τοῦ λοιποῦ ἀναχώρησον ἀπ' ἐμοῦ,
ἀναίσθητε καὶ ἄνομε πατὴρ τῆς Γεέννης, ἐπειδὴ ὁ σταυ-
ρὸς τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ἐμὲ ἀναπέπαυται καὶ ἀμνὰς αὐτοῦ
εἶμι ἐγὼ καὶ περιστερὰ, καὶ νυμφίος ἐμοῦ ἐστίν, καὶ γὰρ
αὐτοῦ οἰκεία ὑπάρχω τοῦ σώσαντός με Χριστοῦ, τοῦ σταυ-
25 ρωθέντος καὶ ἀναστάντος καὶ τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ ποιήσαν-
τος τὰ πάντα. καὶ μετὰ τὸ παύσασθαι τὴν ἀγίαν κό-
ρην λέγουσαν ταῦτα φῶς ἐπέλαμψεν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ
ἦν σταυρὸς πεπηγὼς ἐν μέσῳ τῆς φυλακῆς φθάνων ἕως
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ περιστερὰ ἦν ἐπάνω τοῦ σταυροῦ· καὶ
30 ἡ πόλις καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος ἐφωτίσθη. καὶ ἀπέλυσε
φωνὴν ἢ περιστερὰ λέγουσα· Χαῖρε Μαρίνα, ὅτι κατήσχυ-
νας τὸν διάβολον· χαῖρε Μαρίνα, ὅτι τὸν δράκοντα ἀπὸ
τοῦ τετραγώνου κατέβαλες· χαῖρε Μαρίνα, ὅτι τὸν μεμι-
σημένον κατήσχυνας· χαῖρε Μαρίνα, ὅτι διὰ τῆς προσευ-
35 χῆς σου τὸ ἔλαιον τῆς εὐωδίας ἠτήσω, διότι ἠτοίμασταί
σοι ὁ στέφανος τῆς νίκης καὶ ἀνεώγασίν σοι αἱ θύραι

τοῦ παραδείσου· καὶ οὕτως ἀναπαύσῃ εἰς τοὺς κόλπους Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὅτι τὸν δράκοντα ἀπέκτεινας καὶ νῦν τὸν ἄλλον δήσεις ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. | ἀκούσασα δὲ τῆς φωνῆς ταύτης ἡ κόρη εἶ- 136^v
πεν· Δόξα σοι, κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὅτι ἐφανέρωσας ἑαυ-
τὸν τῇ δούλῃ σου ἐν ταύτῃ τῇ φυλακῇ· διὰ τοῦτο δοξάζω
σε, κύριέ μου Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ κτίσας με, || ὁ στερεώσας
με ἐν τῇ ἰσχύι σου. δόξα σοί, ὁ ἐδράσας τὴν γῆν ἐπὶ 5
τῶν ὑδάτων, αἰτῶ σε, κύριε, ἵνα καταξιώσης με λούσασθαι
ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις, ὃ ἐστὶ λουτρὸν ἀθανασίας, βάπτισμα
μηδέποτε φθειρόμενον ἀλλὰ διαμένον εἰς αἰῶνας αἰ-
ῶνων, ἀμήν. Καὶ ἄλλοτε | ἐγένετο φωνὴ τῆς περιστερᾶς 137^r
πρὸς Μαρίναν λέγουσα· Κἄν νῦν ἐφ' ὃν καταπεπάτηκας,
Μαρίνα, κρατοῦσα αὐτὸν κατάμαθε τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ
ἐξερεύνησον τὴν ἐνθύμησιν αὐτοῦ, καὶ δήσεις αὐτὸν καὶ
οὕτως ἐλεύσῃ πρὸς με. εἰρήνη σοι, Μαρίνα· καὶ μηδὲν εὐ- 5
λαβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι.

ἀνελθούσης δὲ τῆς περιστερᾶς εἰς τοὺς οὐρανούς Μα-
ρίνα εἶπεν τῷ δαίμονι· Τί σοι ὄνομα, πνεῦμα ἀκάθαρτον;
ὁ δαίμων εἶπεν· Βεελζεβούλ ἐστὶ τὸ ὄνομά μου. εἶ-
πεν δὲ αὐτῷ ἡ Μαρίνα πάλιν· Τίς ἐστὶν ἡ γένεσίς σου; 10
τότε ὁ δαίμων λέγει αὐτῇ· Νῦν παρακαλῶ σε, Μαρίνα,
δούλη Χριστοῦ ἁγία, λάβε τὸν πόδα σου ἀπὸ τοῦ τραχή-
λου μου καὶ παῦσαι τύπτουσα τὴ σφύρα, καὶ ὁμολογήσω

σοι πάντα. ἡ δὲ ἅγια κόρη τοῦτο ἀκούσασα ἤρην τὸν
 15 πόδα αὐτῆς ἀπ' αὐτοῦ. τότε ὁ δαίμων λέγει αὐτῇ· Φεῖ-
 σαί μου, ἡ ἄμνας τοῦ Χριστοῦ Μαρίνα, διότι πολλοὺς
 ἁγίους ἐγὼ οὕτως ἐδοκίμασα, καὶ οὐδεὶς ποτε ἠδυνήθη
 τὸν συγγενέα μου Ῥοῦφον ἀποκτεῖναι ὡς σὺ μόνη. καὶ
 οὐδεὶς ἠδυνήθη ποτὲ τὸν πόδα αὐτοῦ ἐπιθεῖναι ἐπὶ τὸν
 20 τράχηλόν μου· καὶ νῦν ἠττήθην παρὰ σοῦ, καὶ μετὰ τῆς
 χαλκῆς σφύρας ἐκ τῶν παγίδων μου ἐπτὰ συνέτριψας καὶ
 ἑκατὸν πληγὰς ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐπέθηκας. ἐγὼ δὲ ἐρῶ
 σοι τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ζοφεροῦ ἀέρος
 τὴν γένεσιν ἔχω. ἐγὼ οὖν λέγομαι ὁ Σατᾶν. νῦν δὲ σύ,
 25 Μαρίνα, ποίησον ὃ βούλει. θαυμάζω δὲ καὶ τὴν σοφίαν
 τὴν ἐν σοὶ οὔσαν· οὐχὶ ἕως ἀνεφάνη σοι ἡ περιστερὰ ἢ
 ἐπουράνιος, οὕτως ὑπῆρχες ὡσεὶ σποδὸς καὶ ἐφθαρμένη
 ὄλω τῷ σώματι· ἦν δὲ σοι φανῆ τὸ φῶς τοῦ σταυροῦ ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ, ἄλλην ὁμοιότητα ἐν σοὶ ὄρω. πόθεν οὖν σοι
 30 πόδες χρυσοὶ καὶ οὗτος ἐσφράγισε τοὺς κόπους σου ὁ
 καρπός; ἐκεῖθεν οὖν τοῦ στόματός σου ἡ ἀποφορὰ ἐμὲ
 ἐταπείνωσεν, ἢ χρηστότης τῆς γλώσσης σου, καὶ οἱ ὀδόν-
 τες σου λευκοὶ ὡς τὸ γάλα, καὶ οἱ δάκτυλοί σου ἐσφρα-
 γισμένοι. καὶ νῦν πόθεν κατοικεῖ ἐν σοὶ περιστερά, εἰ-
 35 πεῖν οὐ δύναμαι· οὕτως νικήσασά με τὴν δύναμίν μου

κατέλυσας καὶ τῇ χαλκῇ σφύρα τὸ μέτωπόν μου κατέκλα-
 σας καὶ τὸ γένειόν μου ἐξέτιλας καὶ τὸν τράχηλόν μου
 κατέκαμψας μετὰ τῶν ποδῶν σου. καὶ νῦν ὁ ἐν ἀρχῇ ὢν
 Χριστὸς κατοικεῖ ἐν σοί. ἐγὼ δὲ πολλῶν ἁγίων κόπους
 ἤρπασα ἐν τῇ ἐμῇ γαστρί. ἐγὼ εἶμι ὁ ποιῶν διστάζειν | 40
 τοὺς ἁγίους καὶ δικαίους· ἐγὼ εἶμι ὁ χλευάζων πάντα ἄν- 137^v
 θρωπον τὸν βουλόμενον ἔρχεσθαι εἰς τὴν ἀσωτίαν· καὶ γὰρ
 αὐτὸν φυσιῶ ἄχρις καταλύσω τοὺς νεφροὺς αὐτοῦ καὶ
 σκοτώσω αὐτοῦ τὴν σύνεσιν καὶ ποιήσω αὐτὸν λήθη πα-
 ραδοῦναι τὴν σοφίαν· καὶ καθ' ὅσον ποιήσω αὐτοὺς τῇ 5
 ἁμαρτίᾳ περιπεσεῖν, τότε τὰ βέλη μου τὰ πολεμικὰ βοη-
 θήσουσίν μοι, καὶ οὕτως οἱ ἀπλούστεροι τῶν πολεμίων
 μου εὐρεθήσονται νενικημένοι ὑπ' ἐμοῦ· καὶ οὕτως τοῦ
 ἄρματος καὶ [πολέμου τῶν σκευῶν] δέξονται ἀντὶ τῆς ἡδύ-
 τητος τῆς εὐωδίας ὀσμῆν σαπρίας, καὶ ἐμβαλῶ εἰς τὴν 10
 καρδίαν αὐτῶν πῦρ καιόμενον, καὶ οὕτως ἀκμέλατος αὐ-
 τοῖς ἐστὶν ἡ ἁμαρτία, ὥσπερ μάχαιρα εἰσελθοῦσα εἰς τε-
 τράποδα, καὶ τάχιον ἀπὸ τοῦ τόπου ἐκείνου τὸ αἷμα ρεῖ.
 οὕτως καὶ οἱ δίκαιοι· μετὰ τὸ ποιῆσαι τὴν ἁμαρτίαν καὶ
 τὸν λογισμὸν αὐτῶν μεταβάλλω καὶ οὕτως ταρασσω αὐ- 15
 τῶν τὴν καρδίαν, καὶ τότε πρὸς ἐσπέραν ἐν τῷ καθεύδειν
 αὐτοὺς ἐμβάλλω αὐτοῖς τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ ἐν ταῖς παν-
 νυχίσιν αὐτῶν εὐχομένων ἀποτίθημι τὴν κεφαλὴν μου
 πρὸς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ οὕτως ἐμβάλλω εἰς τὸν νοῦν
 αὐτῶν ἐκεῖνο δι' οὗ ἐμιάνθησαν τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ οὕτως 20

ἐμβάλλω δειλίαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ὁ Βεελ-
 Ζεβούλ πολλοὺς ἁγίους ἐπλάνησα. καὶ νῦν ἠττήθην ὑπὸ
 τῆς νεάνιδος Χριστοῦ Μαρίνης. καὶ πάλιν ἡ ἁγία κόρη
 εἶπεν αὐτῷ· Εἶπέ μοι, σὺ κύων ἄτιμε καὶ τρισκατάρατε,
 25 πόθεν ἔχεις τὴν γένεσιν καὶ τίς ὁ γεννήσας σε καὶ τίς σοι
 ἐκέλευσε πρὸς τὰ ἅγια ἔργα ἐκεῖνα ἀντιπράττειν; ὁ
 δαίμων εἶπεν αὐτῇ· Εἶπέ μοι σὺ Μαρίνα, πόθεν σου ἡ
 ζωή, καὶ πόθεν σου αἱ σάρκες αἱ νῦν ἀνθοῦσαι ἐν σοί, καὶ
 πόθεν σου ἡ πίστις, καὶ πῶς εἰσῆλθεν τὸ πνεῦμά σου ἐν
 30 σοί καὶ εἰς τὸ σῶμά σου καὶ πῶς πάλιν ἔχει παραληφθῆ-
 ναι; νῦν εἶπέ μοι, καὶ τότε ἐγὼ πάντα σοι ἀπαγγέλλω.

Μαρίνα εἶπεν· Οὐκ ἐνδέχεταιί με ταῦτα σοὶ ἐξειπεῖν, ὅτι
 ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰμι ἐγώ· σὺ οὖν, διάβολε, ὁμολόγησόν μοι
 συντόμως πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὸν ὄλεθρον ἐπὶ σέ. τότε ὁ
 35 δαίμων λέγει αὐτῇ· Πρὸ τούτου κάγῳ ἅγιος ἤμην· νῦν
 δὲ οὐχ οὕτως ἀλλὰ διὰ τὴν κακὴν μου προαίρεσιν εἰμι
 δαίμων δεδεμένος ὑπὸ τοὺς πόδας σου. καὶ νῦν ἀναγ-
 γέλλω σοι οὕτως· οὐδεὶς δύναται ἐν τῷ γένει ἡμῶν. |
 138^r ἠκούσαμεν γὰρ παρὰ τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ὅτι ὁ Σατανᾶς
 ἡμῶν ἄρχει ἄνωθεν ἐκ τῶν οὐρανῶν πεπτωκώς· καὶ οὗτος
 ὁ Σαταναῆλ ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τοῦ Διὸς τὴν θυγατέρα·
 καὶ οὗτος, ἡ θυγάτηρ τοῦ Διός, ἐγενήθη δαίμων τέλειος·

καὶ οὗτος συμμίγνυται αὐτῇ ὡςπερ ἀνδρόγυνον, καὶ τίκτει 5
 ἐξ αὐτοῦ ἡ ἀντὶ γεννήσεως· καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἡμῶν ἐξ-
 ἔρχονται δαίμονες πονηροί· καὶ ἐκεῖνοι ἀποστέλλονται
 ἔνθα ἂν κελευσθῶσιν· καὶ ὅπου ἂν αἰσθώμεθα ἢ ἀκούσω-
 μεν ἔργον δικαίων, ἀπερχόμεθα πολεμοῦντες κατ' αὐτοῦ·
 μὴ ὅτι ὁ δαίμων δύναται γινῶναι τῶν ἀνθρώπων τὰς καρ- 10
 δίας, ἀλλ' οὐδὲ ἡμεῖς οἱ ὑπηρέται αὐτοῦ. καὶ ἐὰν νῦν γινῶ
 ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκταγκας, πάνυ ἔχει χαλεπᾶναι κα-
 τὰ σοῦ. οἱ δὲ πρῶτοι ἀρχιδαίμονες λέγονται ἐν Αἰγύπτῳ
 καὶ Αἰθιοπία γεγονέναι, καθὼς εἰς τὴν Ἑξοδὸν Μωυσέως
 περὶ Ἰαννῆ καὶ Ἰαμβρῆ περιέχει. καὶ ὅτ' ἀνυψώθη ἐπὶ τὸν 15
 σταυρὸν ὁ ἀθάνατος, καὶ οὗτος πλέον τότε τῷ προστάγ-
 ματι καταρριφεῖς ὡς τὸ πρότερον ἀπὸ τῆς μακαρίας δια-
 γωγῆς τῶν ἀγγέλων, καθὼς αὐτὸς ὁ κύριος ἐν τοῖς ἀγίοις
 εὐαγγελίοις εἶπεν, ὅτι Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν
 πεσόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ λοιπὸν λέγουσιν οἱ μὲν περὶ 20
 ἡμῶν ὅτι ἀπὸ τῶν πονηρῶν γυναικῶν τῶν ἀρχαίων γεγεν-
 νήμεθα· ἡμεῖς δὲ οὐ γινώσκομεν πόθεν ἔχομεν τὴν γένεσιν.
 ἡ δὲ ὁδὸς ἡμῶν οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς ὅπου οἱ ἄνθρωποι

περιπατοῦσιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀέρος περιπατοῦμεν ἀναγκα-
 25 ζόμενοι. νυνὶ δὲ ἔστηκα ἔμπροσθεν σοῦ. σὺ δὲ δησὸν με,
 ἅγια Μαρίνα, καὶ ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ἐνδόξου
 θρόνου, ἵνα μὴ ἀποκτείνῃς με καὶ ἔσομαι δεδεμένος ἕως
 τοῦ αἰῶνος. ἄχρις δὲ Σολομῶντος ἡμεν φυλαττόμενοι εἰς
 30 πίθους ἐγκεκλεισμένοι τῇ σφραγίδι τοῦ Σατανᾶ. ὅτε δὲ
 ἦλθον οἱ Βαβυλώνιοι, ἡμεῖς ἐποιήσαμεν φλόγα ἀπὸ τῶν
 ἀγγείων· οἱ δὲ ἐνόμισαν ἰδόντες θησαυρὸν λάμποντα, καὶ
 ἐλθόντες ἠνοιξαν τοὺς χαλκοὺς πίθους νομίζοντες χρυσίον
 εὔρεῖν· ἡμεῖς δὲ ἀπολυθέντες ἐφύγομεν εἰς τὴν ὑπ' οὐ-
 ρανόν.

35 καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ἅγια κόρη Μαρίνα ἔδησεν αὐτὸν
 τῷ σημείῳ τοῦ σταυροῦ, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ γενείου σύρουσα
 αὐτὸν ἀπήγαγεν εἰς τὴν γωνίαν τῆς φυλακῆς καὶ ἐσφρά-
 138^v γισεν τὴν γῆν. ἡ δὲ γῆ ἠνοιχθη, καὶ ἀνωθησαμένη | ἔρρι-
 ψεν αὐτὸν ἐκεῖ λέγουσα αὐτῷ· Ὑπαγε εἰς τὸν βυθὸν τοῦ
 ἄδου ἕως ἂν δῶς λόγον περὶ τῶν ψυχῶν ὧν ἀπώλεσας.

ἡ δὲ γῆ ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς ἑαυτήν. ἡ δὲ ἅγια ἀπο-
 5 στραφεῖσα ἔκλινεν τὸ γόνυ καὶ προσήυξατο. καὶ μετὰ τὸ
 τελειῶσαι τὴν εὐχὴν εἶπεν τὸ ἀμήν, καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ.

πρωΐας δὲ γενομένης ἐκέλευσεν ὁ ἑπαρχος τὴν ἅγιαν
 προσαχθῆναι· οἱ δὲ ὑπηρέται ἔλαβον αὐτὴν ἀπὸ τῆς φυ-
 λακῆς καὶ ἀπήγαγον εἰς τὸ πραιτώριον. καὶ προσαχθεῖσα
 10 τῷ ἐπάρχῳ κατεσφραγίσατο ὅλον τὸ σῶμα αὐτῆς τῷ ση-
 μείῳ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. οἱ δὲ ὄχλοι πάντες παρε-

γένοντο θεάσασθαι αὐτήν. καὶ ὁ δικαστὴς ἰδὼν αὐτήν εἶ-
 πεν πρὸς αὐτήν· Θῦσον τοῖς θεοῖς, μεράκιον, τοῖς λεγο-
 μένοις Διὶ καὶ Καλανδίωσι καὶ τῷ μεγάλῳ Ῥούφῳ. διὰ
 γὰρ τὸ κάλλος σου πρέπει σοι ἱερατεύειν αὐτοῖς. Μα- 15
 ρίνα εἶπεν· Μὰ τὴν σωτηρίαν τῶν Χριστιανῶν, ἐὰν θέλῃς
 ἄξιός εἰ δούλος εἶναι τοῦ κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ
 φίλος τῶν ἁγίων καὶ μὴ τοῖς οὐκ οὔσι θεοῖς λατρεύειν.

ταῦτα ἀκούσας ὁ ἑπαρχὸς γυμνωθεῖσαν αὐτήν ἐκέλευσε 19
 κρεμασθῆναι ἐπὶ τὸ ἄρρητον μάγγανον, (καὶ πρόσενεχθῆ- B
 ναι αὐτῇ τὸ πῦρ τῶν λαμπάδων. ἡ δὲ ἀτενίσασα τοῖς
 ὀφθαλμοῖς εἰς τὸν οὐρανὸν ἤρξατο λέγειν οὕτως· Κύριε
 Ἰησοῦ Χριστέ, μὴ ἔγκαταλίπῃς με καὶ μὴ ἀποστήσῃς ἀπ'
 ἐμοῦ τὸ ἔλεός σου· περὶ σοῦ γὰρ ἤτασάν με, καὶ οὐχ εὐ-
 ρέθη ἐν ἐμοὶ ἀνομία· ὅπως τὸ στόμα μου μὴ λαλήσῃ τὰ 25
 ἔργα τῶν ἀνθρώπων. καὶ νῦν, κύριε, διήλθον διὰ πυρὸς
 καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήνεγκάς με εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.
 καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ δικαστὴς· Πείσθητί μοι, Μαρίνα, διότι
 οὐ δύνασαι κόρη ὑπάρχουσα ἀφανίσαι τὸν θεσμόν τῶν
 βασιλέων καὶ τὰς τῶν θεῶν ἡμῶν συναγωγάς. Μαρίνα 30
 εἶπεν· Οὐ παρασαλεύω τὴν κέλευσιν τῶν βασιλέων, ἀλλ'
 οὐδὲ πείθομαι αὐτοῖς καὶ ἐπιθύω, διότι ὁ πατήρ σου ὁ Σα-

τανᾶς οὐ δύναται παρασαλεῦσαι τὴν πίστιν τῆς δούλης
 τοῦ θεοῦ τὴν οὔσαν ἐν ἐμοὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ κυρίου μου
 35 Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐσφράγισται γὰρ ἐν αὐτῷ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ
 στεφάνου αὐτοῦ. καὶ δὴ τότε ὁ δικαστὴς προσέταξε
 σκεῦος ἐνεχθῆναι καὶ πληρωθῆναι ὕδατος, καὶ δεδεμένην
 40 βληθῆναι τὴν ἅγιαν ἐν τῷ ἀγγεῖῳ, > ἵνα ἀποπνιγῇ ἐν αὐ-
 τῷ. οἱ δὲ ὑπηρέται δήσαντες αὐτὴν ἔβαλλον εἰς τὸ ἀγ-
 γεῖον. ἡ δὲ ἅγια ἤρξατο εὐχεσθαι καὶ λέγειν· Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, ὁ ἀναστραφεὶς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτον, λύσόν μου
 τὰ δεσμά, ἵνα σοι θύσω θυσίαν αἰνέσεως. καὶ νῦν, κύριε,
 γενηθήτω μοι τὸ ὕδωρ τοῦτο εἰς χρηστότητα ἐλέους καὶ
 ἀντὶ τοῦ πνιγῆναί με εἰς σωτηρίαν αἰώνιον γενηθήτω μοι,
 45 εἰς ἁγιασμόν, εἰς μυστήριον βαπτίσματος, ὅπως δοξασθῇ
 σοῦ ἡ δύναμις· ὁ κατοικῶν τὸν αἰῶνα σκεπάσης με τῷ
 πνεύματί σου ὑπὸ τὴν ἅγιαν σου στολήν. ἐλθέτω δὴ ἡ
 ἅγια περιστέρα σου τοῦ πνεύματός σου τοῦ παναγίου καὶ
 ζωοποιοῦ καὶ ζωοπαρόχου ἐν τῇ κολυμβήθρα ἐν τῷ ὕδατι
 50 τούτῳ νηχομένη, ὥστε εὐλογηθῆναι ὑπ' αὐτῆς. καὶ ἀπό-
 δυσόν με τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον, καὶ ἔν-
 δυσόν με τὸν νέον τὸν ἀνακαινοῦντά με· γένοιτο, κύριε
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐν τῷ ὕδατι τούτῳ ἀποκαθαρισθῆναί με
 διὰ τῆς φιλανθρωπίας σου. στερέωσον, κύριε, τὴν πίστιν
 55 μου καὶ φώτισον τὰς φρένας μου ἀφιεῖς μοι πάσας τὰς
 ἁμαρτίας μου· καὶ λύτρωσαί με ἐν τῇ δόξῃ σου. καὶ εἴ τι

δὲν αἰτήσωμαί σε διὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, | πα- 139^r
 ράσχου αὐτοῖς, ὅτι εὐλογημένος εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

καὶ ταῦτα αὐτῆς λεγούσης ἔβαλον αὐτὴν εἰς τὸ ἀγ-
 γεῖον τοῦ ὕδατος, καὶ τοῦτο ἦν μεστόν. καὶ ἐγένετο σει-
 σμός, καὶ εὐθέως κατήλθεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιστερὰ 5
 στέφανον κατέχουσα ἐν τῷ στόματι, καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
 ἐλύθη τὰ δεσμὰ τῆς ὀσίας. καὶ ἀνήλθεν ἀπὸ τοῦ ὕδατος
 εὐχαριστοῦσα καὶ δοξάζουσα τὸν θεόν. ἡ δὲ περιστερὰ
 ὀξέως ἵπταμένη ἤψατο τῆς Μαρίνης καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ-
 ρῆνη σοι, δούλη τοῦ Ἰησοῦ, θάρσει, νῦν στεφανοῦσαι. 10
 καὶ ἤπλωσε τὰς πτέρυγας αὐτῆς ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὴν
 ἀναφέρουσα. καὶ στῦλος φωτὸς ἐφάνη ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ σταυρὸς ἐπάνω αὐτοῦ. ἡ δὲ Μαρίνα ἤρξατο εὐχαρι-
 στεῖν καὶ λέγειν· Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνε-
 δύσατο· καὶ αὐτὸς εἶ ὁ φωτισμὸς μου, Ἰησοῦ Χριστέ, ὦ 15
 ῥαββί, Ἀδωναΐ, λῶχ κωρίων ἀλβαλώ· καὶ ἐδόξασάς με,
 κύριε Ἰησοῦ, καὶ ἐδικαίωσάς με, Χριστέ, ἐν τῇ ἀγία σου
 στολῇ σκεπάσας με. καὶ ἰδοὺ ἐξωλόθρευσας τοὺς ἐχθρούς
 μου, καὶ ἠλέησάς με τὴν δούλην σου Μαρίναν· ὃς σὺ εἶ
 θεὸς ἐκ θεοῦ μόνος παντοδύναμος, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς 20

τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. ἡ δὲ περιστερὰ ἤπλωσε τὰς πτέ-
 ρυγας αὐτῆς ἐπάνω τοῦ σταυροῦ, καὶ φῶς περιέτρεχεν
 ὑποκάτω τῶν πτερύγων καὶ ἐφώτιζε τὸν τόπον ἐκεῖνον.
 καὶ ἔδωκεν φωνὴν αὐτῆς πρὸς Μαρίναν καὶ εἶπεν αὐτῇ·
 25 Δεῦρο νῦν εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου καὶ εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ
 Χριστοῦ, διότι μακαρία εἶ σύ, ὅτι ὁ ἀθάνατος θεὸς στέ-
 φανόν σοι ἠτοίμασεν. καὶ μετὰ τὸ ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν
 ἐπίστευσαν ἐκ τοῦ δήμου χιλιάδες δεκαπέντε ἀνδρῶν καὶ
 ἀναρίθμητοι γυναῖκες εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
 30 καὶ προσέταξεν ὁ ἔπαρχος πάντας ξίφει ἀναιρεθῆναι. οἱ
 δὲ στρατιῶται τὸ κελευσθὲν διεπράξαντο, καὶ πάντες ἐτε-
 λειώθησαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὀλύβριος δὲ ὁ ἔπαρχος
 μετὰ ταῦτα ταραχθεὶς προσέταξεν καὶ τὴν ἁγίαν Μαρίναν
 ἀποκεφαλίσθηναι. καὶ ἀπαγομένης αὐτῆς ὑπὸ τῶν στρα-
 35 τιωτῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τῶν στρατιωτῶν λαβόμενος
 αὐτὴν τοῦ μαφορίου ἀπήγαγεν αὐτὴν ἔνθα καὶ τὸ πλῆθος
 ἐμαρτύρησεν. καὶ ἐλκύσας τὸ ξίφος εἶπεν αὐτῇ· Ἀπότει-
 νον τὸν τράχηλόν σου καὶ ἀπόλαβε δι' αὐτοῦ τὴν βασι-
 λείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ μνήσθητί μου τοῦ δούλου σου,
 40 ὅτι ὅλως ἠψάμην τοῦ μαφορίου σου· εἶδον γὰρ ἔνθα
 139^v ἔστηκας | ἀναριθμήτους ἀγγέλους, καὶ σήμερόν σε κυκλώ-
 σουσιν. ἡ δὲ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μαρίνα εἶπεν αὐτῷ·
 Νῦν μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, ἄχρις ἂν προσομιλήσω τῷ

δῆμῳ. καὶ ἤρξατο ἡ ἅγια κόρη λαλεῖν πρὸς πάντας·
 Ἀδελφοὶ καὶ φίλοι καὶ νεανίσκοι ὠραῖοι, πάντων ὑμῶν 5
 δέομαι, στήκετε ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, ὅπως καὶ μεθ' ὑμῶν ὁ παντοδύναμος θεὸς μνειάν
 ποιήσεται τῆς ψυχῆς μου, ἵνα ἀφόβως εἰσέλθω εἰς τὴν
 βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. καὶ νῦν, ἀδελφοί, παρακαλῶ, εὐ-
 χεσθε τῷ θεῷ, ἵνα ἀκαταγνώστως τελέσω μου τὸν δρόμον. 10
 εἰ δὲ καὶ ἐλαχίστη εἰμί, εὐχομαι ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ἵνα
 ὁ κύριος παράσχη ὑμῖν τὰ αἰτήματα ὑμῶν καὶ τὴν δύνα-
 μιν τῆς ἐλπίδος ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι καὶ φωτίσῃ ὑμᾶς
 τῷ φωτὶ αὐτοῦ καὶ ἀγάγῃ ὑμᾶς εἰς τὴν γνῶσιν αὐτοῦ
 τὴν ἀληθινὴν, καὶ τελειώσῃ τὸν δρόμον ὑμῶν ἐν χαρᾷ, καὶ 15
 μὴ καταισχυρθῆτε ἀλλὰ χαρῆτε ἐνώπιον αὐτοῦ. αὐτῷ γὰρ
 δόξαν ἀναπέμψω τῷ βασιλεύοντι εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃς κατ-
 ηξίωσέν με μετὰ τῶν ἀξίων αὐτοῦ καὶ δικαίων χοροῖς
 ἐναριθμηθῆναι. καὶ νῦν ψάλλουσα αἰνέσω καὶ δοξάσω
 αὐτόν, ὅτι εὐλογημένος ἐστὶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ- 20
 νων, ἀμήν.

καὶ ὡς ἐτέλεσε τὴν εὐχὴν, ἐξαίφνης ἐγένετο σεισμός,
 ὥστε τὸν ὄχλον πεσεῖν ἐπὶ πρόσωπον καὶ μὴ δύνασθαι
 ἀτενίσαι αὐτῇ· ἅμα δὲ καὶ ὁ στρατιώτης κατέπεσεν καὶ
 ἦν ὡς ἡμιθανής. καὶ ἐλθὼν ὁ κύριος ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐν 25
 εἶδει περιστερᾶς μετὰ ἀναριθμητῶν ἀγγέλων καὶ φωτεινῆς

λαμπάδος ἐπεσκίασεν τὴν Μαρίναν. ἡ δὲ ἰδοῦσα τὸν κύριον μετὰ δόξης πολλῆς ἐληλυθότα ἐπὶ τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐφοβήθη καὶ ἐτρόμασε σφόδρα. καὶ ὁ κύριος εἶπεν αὐτῇ·

30 Εἰρήνη σοι, Μαρίνα, ἀρχῇ τῆς στρατιᾶς τῶν ἐνθάδε δούλων μου. ἡ δὲ Μαρίνα δραμοῦσα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ κυρίου εἶπεν· Κύριε θεὲ παντοδύναμε, παρακαλῶ σε, τελειώσόν μου τὴν αἴτησιν· Χριστὲ ὁ κύριος ἡμῶν, ἐπάκουσον τῆς δούλης σου καὶ παράσχου διὰ τοῦ σώματος

35 καὶ τοῦ ὀνόματός μου θεραπείαν πᾶσι τοῖς δι' ἐμοῦ ἐπικαλουμένοις σε. ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐτὴν· Διὰ τοῦτο ἐλήλυθα, ὅπως ἐπακούσωμαι τῶν διὰ σοῦ με παρακαλούντων· νῦν αἴτησαί με εἴ τι δᾶν βούλη, καὶ τελειώσω σου τὴν αἴτησιν ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων μου. Μαρίνα εἶπεν·

140^r Νῦν εὐχομένη παρακαλῶ σε κύριε, ἐπειδὴ πλείστοί εἰσιν οἱ βουλόμενοι εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν ἀγαγεῖν με καὶ τῆς ἀθλήσεώς μου κατακοῦσαι, χάρισαι αὐτοῖς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν διὰ τῶν ἐγγράφων τῆς ἀθλήσεώς μου· καὶ τῷ οἰκο-

5 δομοῦντι ἢ κτίζοντι ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου οἶκον εὐκτήριον καὶ γράφοντι ἐν αὐτῷ τὴν ἀθλησίν μου συγχώρησον αὐτῷ τὰς ἁμαρτίας. καὶ ἐάν τις ἐκ τῶν κόπων αὐτοῦ φῶς ἐν ἐλαίῳ προσαγάγῃ ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου εἰς σὴν δόξαν, ἐλευθέρωσον αὐτὸν ἀπὸ πάσης θλίψεως· καὶ ἐάν τις γένηται

10 ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου καὶ μνησθῇ τῆς δούλης σου Μαρίνης, ἐλευθέρωσον αὐτὸν ἀπὸ τῶν κακῶν. καὶ ὁ μνημονεύων μου ἐν τῇ προσευχῇ αὐτοῦ καὶ παρακαλῶν διὰ τὰς ἁμαρ-

τίας αὐτοῦ, συγχώρησον αὐτῷ, ὅτι σύ, κύριε, ἐπίστασαι
 ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα ἐσμέν. καὶ ἐάν τις ἐμπέσῃ ἐν πράγματι
 ἢ ἐν πειρασμῷ ἢ ἐν δικαστηρίῳ καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς 15
 δούλης σου παρακαλέσῃ σε κύριε, νικησάτω τοὺς ἐχθροὺς
 αὐτοῦ. καὶ εἴ τις δᾶν τὸ μαρτύριόν μου γράψῃ ἐκ τῶν
 κόπων αὐτοῦ, καὶ εἴ τις αὐτὸ κτήσεται, γενηθήτω τὸ ὄνο-
 μα αὐτοῦ ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς. καὶ ἔνθα ἂν ἀναγνωσθῇ,
 ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐάν ἐστί, γενηθήτω ἐκεῖ σημεῖον εἰς ἀγα- 20
 θόν, καὶ οἱ δαίμονες φυγαδευθήσονται ἀπὸ τοῦ τόπου
 ἐκείνου. ἐάν δὲ καὶ βεβαρημένος τις ὑπὸ ἁμαρτιῶν ἢ καὶ
 ἀκούσῃ τοῦ μαρτυρίου μου, ἐλευθέρωσον αὐτὸν ἀπὸ πά-
 σης θλίψεως καὶ ἀπόλυσον τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ· καὶ εἴ
 τινος εἰς χεῖράς ἐστί τὸ βιβλίον μου καὶ θήσῃ αὐτὸ πρὸς 25
 τὰ γόνατα αὐτοῦ, ἀπαλλαγῆσεται τῶν παραπτωμάτων, καὶ
 οὕτως ἐλευθερωθεὶς τιμήσῃ τὸν τόπον ἔνθα ἔμεινεν. καὶ
 ἔτι δέομαί σου, κύριε, ἐάν γράψῃ καὶ ἀναγνώσῃ αὐτὸ καὶ
 ἐπακούσῃ αὐτοῦ τῇ ἀναγνώσει, ἐλευθερωθήσονται ἀπ' ἐκεί-
 νης τῆς ἡμέρας πάντες ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ 30
 ἀνομιῶν· καὶ μὴ ἐγγίση ἐκεῖ ὄρμη τῶν δαιμόνων· καὶ τὸ
 θέρος αὐτοῦ καὶ ἡ τρύγη μὴ βλαβήσεται· καὶ τὸ παρὰ σοῦ
 ἀνατέλλον φῶς τοῦ ἡλίου τῆς θερμῆς μὴ ἀδικήσῃ αὐτούς·

εἰ δὲ καὶ πρὸ τούτου ἔπασχόν τι, μετὰ τὸ ἐπακούσαι τῶν
 35 γραφῶν μου σωθήσονται· καὶ μὴ γένηται ἐκεῖ λιμὸς ἢ
 θάνατος βοῶν. καὶ διὰ πταιῖσμα μικρὸν ὁ ἐπακούσας αὐ-
 140^v τῶν μὴ † καταδικασθήσεται. ἄλλ' ἀκατάπαυστον εἰς τὴν
 καρδίαν αὐτῶν παράσχου πάντων τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἁγίου
 πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. καὶ ταῦτα αὐτῆς
 εὐξαμένης εἶπεν πρὸς αὐτὴν ὁ κύριος γλυκεῖα τῇ φωνῇ·
 5 Τὰ αἰτήματά σου ἐπλήρωσα καὶ πληρώσω παρόντος μοι
 Μιχαὴλ τοῦ ἀρχαγγέλου μου, καὶ θήσω ἀνὰ ἐκκλησίαν
 ἐκάστην ἀγγέλους, οἳ τινες διακονήσουσιν αὐτοῖς, οἳ καὶ
 διὰ τοῦ ὀνόματός σου παρακαλέσουσί με, καὶ συγχωρήσω
 αὐτοῖς πάντα ὅσα ἤμαρτόν μοι. καὶ ἔνθά σου κείμενον
 10 ὑπάρχει τὸ σῶμα, ἀποστέλλω τὸ ἔλεός μου εἰς τὸν τόπον
 ἐκεῖνον· καὶ ἔνθα ὑπάρχει σου τὰ ὑπομνήματα τῆς ἀθλή-
 σεως, ἀποστέλλω τοὺς ἀγγέλους μου τοῦ δοῦναι αὐτοῖς
 τὸ θαρρεῖν ὥστε νικῆσαι τὸν διάβολον. διὸ γίνωσκε Μα-
 ρίνα, ὅτι εἰς τὰ ὑπομνήματά σου σφραγίδα ἐθέμην· δι' ὧν
 15 ἄφρασις ἁμαρτιῶν γενήσεται. καὶ περὶ τῆς μαρτυρίας τῆς
 κεφαλῆς σου προστάξω τοῖς ἀγγέλοις μου ἀποκρύψαι αὐ-
 τήν, καὶ ἐν τῷ στοιχείῳ τοῦ γράμματος ἐκείνου οὐδεὶς
 δύναται γνῶναι πλὴν μόνου τοῦ γραφέως· καὶ εἴ τιτι βού-
 λει τὰ αὐτὰ φανερώσαι, καὶ οὗτος ἀναπτύξει τὸ βιβλίον
 20 καὶ τὸ στοιχεῖον τοῦ γράμματος θήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν

αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐ-
 τοῦ, καὶ οὐ <μὴ> μνησθῶσιν ἐνώπιόν μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
 κρίσεως. καὶ νῦν μακαρία εἶ Μαρίνα, ὅτι ἐμνήσθης ὑπὲρ
 ἀσεβῶν καὶ ἁμαρτωλῶν· μὴ οὖν διστάσης, Μαρίνα· πλη-
 ρώσω γὰρ τὰ αἰτήματά σου διὰ τῆς ἀθλήσεώς σου καὶ ²⁵
 τῆς ὑπομονῆς.

καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ κύριος ἐν εἴδει περιστερᾶς ἀνήλ-
 θεν εἰς τὸν οὐρανόν. τότε ἡ μακαρία Μαρίνα λέγει τῷ
 στρατιώτῃ· Μὴ φοβηθῆς ἀλλὰ ἀναστὰς ἐπιτέλεσον τὸ
 προστεταγμένον σοι. ὁ δὲ ἀναστὰς ἔμφοβος εἶπεν ³⁰
 αὐτῇ· Μὴ γένοιτο, κυρία μου, ἵνα λάβω σου τὴν κεφα-
 λήν. Μαρίνα εἶπεν αὐτῷ· Ἐὰν μὴ ποιήσης τοῦτο, οὐκ
 ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

καὶ οὕτως ἔντρομος γενόμενος ὁ στρατιώτης ἔπαισε τὴν
 ἁγίαν κόρην, καὶ οὕτως πάλιν εἰς ἑαυτὸν τὸ ξίφος ἀπη- ³⁵
 νέγκατο καὶ ἔπεσεν ἐξ ἀριστερῶν αὐτῆς. καὶ ἐλθὼν ὁ κύ-
 ριος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἱπτάμενος μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέ-
 λων αὐτοῦ κύκλῳ τοῦ λειψάνου τῆς ἁγίας κόρης, κατ-
 ἦλθον δώδεκα ἄγγελοι ἐπὶ τὸ λείψανον καὶ λαβόντες ^{141^r}
 τὴν κεφαλὴν τῆς μάρτυρος ἀπήγαγον πρὸς τὸν κύριον·
 καὶ νεύσας ὁ κύριος ταῖς νεφέλαις, ἔκλιναν ἀπὸ τοῦ ὕψους
 τῶν ὀρέων, καὶ οἱ ἄγγελοι μετὰ φωνῆς ἔψαλλον. καὶ οὐ-

5 τως ἀνήρχετο ὁ κύριος εἰς τοὺς οὐρανοὺς. καὶ οἱ δώδεκα
 ἄγγελοι ἐβάσταζον τὴν κεφαλὴν τῆς Μαρίνης ἔμπροσθεν
 τοῦ κυρίου ὑμνούντων τῶν δυνάμεων καὶ λεγόντων· Κύ-
 ριε ὁ θεός, τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, καὶ τίς ὅμοιός σοι
 κατὰ τὰ ἔργα σου, ὁ ἐπάνω πάντων ὑψέων; σοὶ δόξαν
 10 ἀναπέμπομεν, κύριε Ἰησοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. καὶ
 μετὰ τὸ ἀνελθεῖν τὸν κύριον ἦρχοντο οἱ δαίμονες καὶ ἐβα-
 σανίζοντο παρὰ τοῦ λειψάνου τῆς ἁγίας, καὶ ἐξεκρεμῶντο
 ἐν τῷ ἀέρι ἐνώπιον πάντων. καὶ οἱ κακῶς ἔχοντες ἐθερα-
 πεύοντο ἐκ τῆς νόσου αὐτῶν.

15 Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλάχιστος δοῦλος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ Θεότιμος συνέστειλα τὸ λείψανον τῆς ἀθληφόρου
 μάρτυρος, καὶ ὑκοδόμησα οἶκον εὐκτήριον ἄξιον τῆς ἀθλή-
 σεως αὐτῆς. καὶ ἐν τῷ ἐπιτελεῖν με τὴν μνήμην τῆς ἁγίας
 πάντες προθύμως παρεγένοντο εὐωχούμενοι ἐπὶ τῷ ὀνό-
 20 ματι αὐτῆς ἐν τῷ κτισθέντι μαρτυρίῳ εὐχαριστοῦντες τῷ
 κυρίῳ [ἐγὼ δὲ ὑπηρέτησα αὐτῇ καὶ πάσας τὰς εὐχὰς αὐ-
 τῆς ἀπέστειλα τοῖς Χριστιανοῖς μετὰ πάσης ἐννοίας], μηνὶ
 ἰουλίῳ ἑπτακαιδεκάτῃ ἐπιτελοῦντες αὐτῆς τὴν μνήμην καὶ
 δοξάζοντες σὺν ἐμοὶ [τῷ οἰκτροτέρῳ καὶ ἐλαχίστῳ καὶ
 25 ἁμαρτωλῷ Εὐθυμίῳ τῷ καὶ γράψαντι] τὸ ὄνομα τοῦ πα-
 τρός καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Ἐπλήσθη σὺν θεῷ τὸ τῆς ἁγίας παρθένου Μα|ρίνης μαρτύ-
ριον ἐν πόλει Ἀντιοχείᾳ τῆς | πρώτης Πισιδίας· ἐγράφη δὲ ἐκ τοῦ |
μαρτυρολογείου, ὅπερ ἔγραψεν ὁ | ἅγιος Μεθόδιος ἰδιοχείρως καθε- | 30
ζόμενος ἐν τῇ μεγάλῃ Ῥώμῃ εἰς | τὸν ἅγιον Πέτρον· ὅθεν καὶ φι-
λοπο|νήσας ἐσχολιογράφησεν αὐτὸ δι|ὰ τοὺς ἀστηρίκτους.